

יום ד', ראש חודש סיון תשס"ה (08 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

= **היום ראש חודש סיון**: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24] =

היום, א' בסיון, 45 ימים, שהם ששה שבועות ושלושה ימים לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

"בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים **ביום הזה** [ראש חודש סיון] באו מדבר סיני. ... ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר." [שמות י"ט 1-2]

בפרשת השבוע של שבת שעברה, פר' "במדבר", משה רבינו נצטווה לערוך מפקד לשבט לוי ולבכורות **בנפרד** מכלל המפקד של בני ישראל. לא זו בלבד אלא גם ה"נלקחים בחשבון" היו מגיל חודש ומעלה: "והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל... ויפקוד אותם משה על-פי ה' כאשר צווה." [במדבר ב' 33; ג' 16] **מבהיר שם רש"י**: אמר משה לפני הקב"ה: 'היאך אני נכנס לתוך אהליהם לדעת מניין יונקיהם?' אמר לו הקב"ה: 'עשה אתה שלך ואני אעשה שלי.' הלך משה ועמד על פתח האוהל, והשכינה מקדמת לפניו, ובת-קול יוצאת מן האוהל ואומרת, 'כך וכך תינוקות יש באוהל זה.' לכך נאמר "על-פי ה'".

לפני שנים רבות שאלו תלמידי הגאון מווילנא את רבם: איך אפשר להביא גאולה לעם-ישראל? כמובן, הקדוש-ברוך-הוא יכול להביא גאולה בכל דרך שיחפוץ, כולל נסים, ואינו זקוק לעצות שלנו, אך איך, בכל זאת, עלינו להשתדל ולהתאמץ ולעשות מה שבידינו. הגאון התבונן זמן רב ואמר: צריך להביא לארץ-ישראל ששים ריבוא יהודים; מספר זה יכריע [קול התור א טו. ו א. דורש לציון, מהדורה חדשה, עמ' רטז].

אכן מספר זה ידוע לנו. יצאנו ממצרים ששים ריבוא [=600,000], הגענו לארץ ששים ריבוא, וחז"ל אומרים שגם לעתיד-לבוא יהיו ששים ריבוא. הרואה ששים ריבוא מישראל, מברך ברכה מיוחדת: "ברוך חכם הרזים". אמרו חז"ל שאין אוכלוסיה פחות מששים ריבוא: עם - הוא ששים ריבוא. מרן הרב קוק, בפירושו על ברכת "חכם הרזים" בסידורו, כותב שכאשר יהיו ששים ריבוא יהודים בארץ, יקיץ הקץ [עולת ראיה א, עמ' שפח]. **אכן, בעת מלחמת השחרור היו בארץ קרוב לששים ריבוא יהודים.**

אבל אז, בתקופת הגאון, זה היה נראה לגמרי בלתי-מציאותי ובלתי-אפשרי. ניתן היה להעלות [אולי] שש-מאות ולא שש-מאות אלף, וגם זו היתה מסירות נפש עצומה של שיירות תלמידי הגאון שעלו ארצה [בתחילת המאה ה-19]. הגאון ענה שהתשובה היא "סוד תתקצ"ט", כלומר, 990. אנו נתאמץ לתת אחד, והקדוש-ברוך-הוא ישלים לאלף. הקטן היה לאלף. **זוהי שותפות.** לא אנו עושים את הכל. ריבוננו-של-עולם הוא העושה, אך עלינו להתחיל, עלינו לתרום חלקנו הקטן. וברוך ה', זכינו לשיבת ציון ולבניין הארץ, להקמת המדינה, לצבא ישראל ולהחזרת התורה בארץ-ישראל. כל זה לא היה חינוך, אלא הושקעה הרבה מסירות נפש של כל מיני יהודים, דתיים וחילוניים, חרדים וציוניים, עולים ומתיישבים, לוחמים ובונים. לא היה חינוך, אבל קיבלנו הרבה יותר ממה שהשקענו. נס. נסי נסים. ה'פך הקטן' דלק כל כך הרבה זמן. כמובן, יד ה' לא תקצר **שידלוק גם בלי פך שמן כלל**, אך כך גזרה חכמתו שהנס יחול על מעשה ידינו, כדברי הט"ז שהברכה האלוקית צריך שתהיה לה על מה לחול [שו"ע, או"ח תרע]. מקורו בדברי הזוהר בנוגע לאישה שבכתה אצל אלישע הנביא שאין לה מה לאכול בבית. - אולי יש לך משהו? - כן, שמן. הוא מגיש והיא

= "ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, תחילה וראש לפדיון נפשנו" =

[מתפילת מוסף לראש חודש]

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ראש חודש סיון תשס"ה (08 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יוצקת ומקצת שמן נעשה הרבה שמן. כאמור, ד' יכול לברוא גם הכל משום דבר, יש מאין, אך זהו רצונו שגם הנסים יתקשרו לאיזו טבעת טבעית, והקטן יהיה לאלף. {ההשלמה, בע"ה, מחר}

= "ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, תחילה וראש לפדיון נפשנו" =

[מתפילת מוסף לראש חודש]

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל